

Androgin

Știi câte amintiri avem noi împreună?
De-acum un secol, de-acum un univers,
Și una mai recentă
De-acum abia o lună...
Și știi cam câte întâmplări încă ne leagă?
Un film, o poezie,
O carte ce-o scrisesem
Aproape o noapte-ntreagă!

Mai știi câte cuvinte noi ne-am povestit
Și câte îmbrățișări apoi ne-am potrivit?
Mai știi câte idei și câte melodii
Ne-am făcut noi doi
Chiar în seara în care
Dansam în ploaie goi?

Îți amintești de mine?
Eram așa spontani,
Tu măsurai un veac,
Eu aveam câțiva ani
Și totuși, universul ne-a întâlnit un ceas
În care timpul nostru
A stat și a rămas.

Ș-apoi știința asta cea cu măsuri exacte
Răstoarnă rațiunea, naște idei deșarte,
Ne-nvață timpul acesta, atât de inexact,
Cu orele stupide și cu destin abstract.
Nu voi să știu de dânsul,
Nu vreau să învăț cuantic,
Nu vreau măsurători
Ce ne despart dramatic.

Știi câte amintiri avem noi împreună?
Un univers întreg
Și-o aură comună!

3 MARTIE 2020

Ursita

Se poate ca eu să-ți fiu ție ursită
Și se poate ca tu să nu-mi fii.

Să nu-mi fi ursit nimic
Pentru că tu nu poți prezice
Tu nici măcar nu ți-ai închipuit
Că eu, ursita ta,
Aș fi putut să te iubesc
Și chiar te-am și iubit.

Se poate să nu-ți fi fost supusă,
Ca o pasăre de noapte ți-am fost de nesupusă,
Te-am străpuns cu privirea în noapte
Și tu, un neghiob, ai crezut
Că le știi chiar pe toate.

Se poate, tu n-ai știut poate
Că aripile mele doar două sunt toate,
Dar ele au zburat în întreg văzduhul
O, tu, sărmane și sărac cu duhul...

Crezut-ai, naivule, că eu
Văd în ochii tăi privire de zeu,
Credeai că iubirea mea îți e credincioasă
Și-atât de naivă încât să-ți fiu mireasă.

Se poate că poate tu n-ai prea știut
Până la tine la toate m-am cam priceput;
Și sclavă ți-aș fi fost de te-ai fi încumetat
Să mă supui
Nu trebuia decât să-mi spui!

Se poate c-ai fi vrut să stau,
Dar te-am respins grăbită,
Se poate ca tu să nu mai fi știut
Că eu ți-am fost ursită.

6 MARTIE 2020